

Birgit Schmidt har siden 2003 kørt mere end 20.000 brevetkilometer og kørte blandt andet fire brevetserier i 2010. Denne bedrift og hendes åbenlyse gå-på-mod og altid smilende væsen sikrede hende kåringen som Årets Rytter på generalforsamlingen i 2011. I dette interview fortæller hun om sine oplevelser i ARD-regi.

Hvornår og hvordan startede din cykelkarriere?

Jeg startede i 2002 med at træne lidt og køre nogle motionscykelløb. Blandt andet kørte jeg Bornholm rundt med min kæreste Bo.

Hvordan kom du i kontakt med ARD?

Det gjorde jeg i 2003 gennem Bo, der også startede i ARD i 2003. Vi kørte høstbrevet hos Johannes og Grethe. I starten kørte jeg for at lave noget sammen med Bo, men jeg måtte ret tit ned og bide i styret for at følge med. I 2006 begyndte vi at køre breveterne hver for sig og det var på mange måder en befrielse, at kunne køre i sit eget tempo. Og det tror jeg også det var for Bo – for han er noget hurtigere end jeg.

Hvad er din bedste oplevelse på cykel?

2010 har indtil nu været mit bedste år, hvor jeg fik kørt de fire serier og havde rigtig mange gode oplevelser. Men skal jeg pege på noget konkret er det en tur i 2006, hvor jeg sad i en lille gruppe, der var ved at køre forkert – og jeg havde så meget styr på ruten, at jeg fik gruppen guidet rigtigt. Det var sådan en lille god oplevelse, der på sin helt egen måde var meget tilfredsstillende. Det var også en ret særlig oplevelse at komme hjem efter de 600 km, der afsluttede min fjerde serie i 2010. Men jeg tror det er helt almindeligt, at de største oplevelser kommer på de tidspunkter hvor man sidder og har tid til at føle sig veltilpas, nyde øjeblikket, samværet i gruppen, udsigten, naturen og de andre små ting.

PBP i 2007 var også en enorm oplevelse. Men det var først efter nogle måneder, at jeg begyndte at tænke på det som en stor positiv oplevelse. Jeg havde trods adskillige advarsler fra erfarne randonneurer, lavet en aftale om at følges med en makker, og der var simpelthen for stor forskel på os, og så bliver det for surt og man går glip af mange af de små gode oplevelser og øjeblikke. Men jeg er da selvfølgelig utroligt glad for, at jeg trods alt kom igennem. Hvad er så din værste oplevelse på cykel? Det må være de 1200 km med Bo i regnvej til SBS i 2005. Udover den irriterende regn var min gearing for tung, ruten var ny og ret vanskelig og på et tidspunkt endte vi på noget, der lignede en motorvej med bilerne susende tæt forbi. Men vi kom igennem.

Hvad er dine fremtidige planer?

I den nærmeste fremtid har jeg ikke rigtigt nogle cykelplaner. Der er mange andre ting i livet. Vi har blandt andet brugt den del af foråret hvor de første breveter køres til at holde konfirmation. Så jeg er gået lidt i stå i år, men vender helt sikkert tilbage senere.

Lidt ude i fremtiden drømmer jeg om at køre PBP igen i 2015. På trods af de mange kilometer i benene, var PBP 2011 den første brevet, jeg har måttet opgive at gennemføre. Det har lært mig, at planlægningen skal være i orden – og mentalt skal man være helt klar. Man skal ikke tage noget for givet og man skal have styr på de små detaljer. For eksempel have de rigtige bukser på, dermed mener jeg IKKE tage bukser på der tidligere har været det mindste problem med, for der strandede jeg træt i Loudeac, en erfaring rigere... ØV ...

Hvordan er det at være kvinde i en klub hvor langt størstedelen af medlemmerne er mænd?

Det er topdollar! Ja, jeg er faktisk ret vild med det og føler mig som en af gutterne, når vi er ude på de lange ture. Tonen har jeg aldrig haft problemer med – jeg har jo også nærmest mere værkstedshumor end mange af mændene.